

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 24/14
Люксембург, 27 февруари 2014 г.

Решение по дело C-79/13
Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers/Selver Saciri и др.

Финансовата помощ, предоставена на търсещите убежище лица, трябва да им позволи да намерят жилище, при необходимост, и на свободния пазар на наемите

Финансовата помощ може да се изплати от органи, които са част от системата за общественно подпомагане, при условие че последните спазват минималните стандарти на правото на Съюза в областта на материалните условия на приемане

На 11 октомври 2010 г. семейство Saciri подава молба за убежище в Белгия. Същия ден Федералната агенция за бежанците („Fedasil“) уведомява семейство Saciri, че не може да му предостави структура за приемане и го насочва към центъра за социално подпомагане в гр. Дийст („OCMW“). След като не може да бъде настанено, семейство Saciri се насочва към свободния пазар на наемите. Тъй като не може да плаща наема си, то подава до OCMW молба за финансова помощ, която е отхвърлена, тъй като семейството е от компетентността на структурите за приемане, управлявани от Fedasil.

Белгийското правосъдие осъжда Fedasil да приеме семейство Saciri (което става на 21 януари 2011 г.) и да му заплати сумата от около 3 000 EUR за трите месеца, през които не е било настанено от Fedasil. Всъщност според директива на Съюза¹, когато жилището (наред с други материални условия на приемане) не е предоставено в натура, то трябва да се предостави под формата на финансови помощи или бонове. По отношение на периода, през който семейство Saciri не се е ползвало от жилище в натура, нито от финансова помощ, която да е достатъчна, за да плаща наема си (от октомври 2010 г. до януари 2011 г.), Fedasil, както и семейство Saciri, подават въззивна жалба пред Arbeidshof te Brussel (съд по трудови спорове за град Брюксел, Белгия). Последният поставя няколко въпроса на Съда.

На първо място, запитващата юрисдикция иска да се установи: (а) дали държава членка, която предоставя материалните условия на приемане под формата на финансови помощи (а не в натура), е длъжна да ги предостави от подаването на молбата за убежище, и (б) дали трябва да се увери, че размерът на помощите е от естество да позволи на лицата, търсещи убежище, да получат жилище. В това отношение Съдът припомня, че периодът, през който трябва да се предоставят материалните условия на приемане, започва от подаването на молбата за убежище, както става ясно от текста, общата структура и целта на директивата.

От друга страна, Съдът прави извода, отново от директивата, че предоставената финансова помощ трябва да бъде достатъчна, за да се гарантира подходящо за здравето достойно жизнено равнище, както и да се осигури прехраната на лицата, търсещи убежище, като се има предвид че държавата членка трябва да приспособи условията на приемане към особените потребности на лицето, по-специално тя трябва да запази семейното единство и да вземе предвид благополучието на детето (по този начин размерът на помощта трябва да позволи малолетните деца да бъдат настанени с родителите им). Когато жилището не е предоставено в натура, финансовата помощ трябва, при необходимост, да бъде достатъчна, за да позволи на лицето, търсещо убежище, да разполага с жилище на

¹ Директива 2003/9/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 година за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище (ОВ L 31, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 48).

свободния пазар на наемите, като това жилище не може да бъде избрано според личните предпочитания на лицето.

Запитващата юрисдикция пита също дали при натоварване на структурите за настаняване държавите членки могат да препращат лицата, търсещи убежище, към органите, които са част от общата система за общественото подпомагане. По този въпрос Съдът посочва, че финансовите помощи могат да се изплащат от подобни органи, доколкото те осигуряват на лицата, търсещи убежище, спазването на минималните стандарти, предвидени в директивата. Казано по друг начин, натоварването на мрежите за приемане не може да обоснове каквото и е да изключение от спазването на тези стандарти.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106